

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Københavnspostens Morgenbetragtninger i Nr. 43

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 , s. 1.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-km-txt-shoot-idc749409e-e79d-4df5-882c-49041c594ad7.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Men det var Bitterheden vi blev staaende ved. *Kjøbenhavnsposten* mener, at man gjør den Uret ved disse Klager over Bitterhed. »Og hvad er det da, man som oftest klager over? Et eller andet lidet Udtryk i en Artikel, hvormed man ellers er meget tilfreds.« Rigtignok mener *Kjøbenhavnsposten*, »at det synes Mange uæsthetisk og umusikalsk at tale om Finantzernes Offentlighed og Hoveriets Afskaffelse« (der dog vel ikke er en lille Bitterhed i »en Artikel, hvormed man ellers er meget tilfreds«); men det ville vi ikke tage det saa nøie med. Der gives vistnok en ædel Varme i Kamp, som let kan forlede en Skribent til et noget bittert Udtryk; men det tilgiver man ham gjerne. Man taaler at en stor Hund gjør, ogsaa paa urette Sted; men disse Smaa-Hunde, der altid bjæffe, og i Farens Øieblik krybe i Skjul, (»ind i en Port i Tordenveir«), ere utaalelige. Man har nu saa længe talt om den energiske, reformatoriske Aand der gaaer igjennem *Kjøbenhavnsposten*, men jeg maa tilstaae, jeg har endnu aldrig kunnet finde den, og skulde *Kjøbenhavnsposten* vedblive med »Mette« at forsikkre: »der staaer en Helt, Forræder,« saa siger jeg, som før: »Madam, der staaer en Skræder.« Hvor er da hiin energiske, hiin alvorsfulde Reformations Aand? Er det hine anonyme Reformatorer (jeg kan næsten ikke udtale disse Ord i eet Aandedrag), der have deres Forbillede i hiin anonyme eller snarere pseudonyme Reformator: Paradiis-Slangen? Og med dem skal jeg sammenstille alle Verdens Reformatorer ligefra en Moses af, der skjøndt han brugte Aarons Mund, dog ikke traadte i Baggrunden for at lade ham falde som et Offer for Pharaos Vrede, men trøstig gik alle Farer og Besværligheder imøde – gjennem Luther til en O'Connell – disse anonyme Reformatorer, som arbeide under Liunges Auspicium? Og det er Liunge, der er ansvarhavende Redacteur, der bliver som et Offerlam fedet og vel næret, for engang at falde for Censurens Ragekniv, denne Liunge som dog i en vis Henseende er for god til at være Redacteur af *Kjøbenhavnsposten*, da Arbejderne i den hellere maatte ønske dem et fuldkomment Nul dertil, hvorfor jeg heller ikke tvivler paa, at man engang i Tiden vil, ligesom man i Engelland sælger sit Cadaver til Anatomie-Kamret, saaledes her sælge sin Krop til Redacteur af *Kjøbenhavnsposten*. Ja vist er *Kjøbenhavnsposten* reformatorisk; men ved nærmere Eftersyn er det snarere en Parodie paa den reformatoriske Stræben, og jeg tvivler ikke paa, at naar Solen først rigtig kommer op, man vil finde *Kjøbenhavnspostens* Medarbejdere staaende ligesom Gjæsterne i Auerbachs Kjelder (cfr. Göthes Faust), holdende den ene den anden ved Næsen, for at skjære til.